

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt Grønland bør udvikle en national alkoholpolitik med barnets rettigheder som det overordnede princip, samt hvordan balancen mellem individuel frihed og beskyttelsen af børn bør tilrettelægges.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Rosing, Inuit Ataqatigiit)

Tak til Inatsisartutmedlem Nivi Rosing for forslaget.

Når vi taler om alkoholpolitik, så taler vi ikke kun om regler, afgifter eller tilgængelighed. Vi taler i virkeligheden om mennesker. Om familier. Om børn. Og om tryghed.

Alkohol har en naturlig plads i mange menneskers liv. For langt de fleste fungerer det uden problemer. Det er vigtigt for Demokraatit at slå fast, at vi anerkender dette. De fleste borgere i vores land har et sundt og ansvarligt forhold til alkohol. De passer deres arbejde, tager sig af deres familier og lever gode liv. Det er ikke disse mennesker, vi skal ramme med unødvendige begrænsninger eller gøre til genstand for mistillid.

Vi ønsker ikke et samfund, hvor man mødes med forbud og kontrol som det første svar på komplekse problemer. Vi tror på frihed. Vi tror på ansvar. Og vi tror på, at voksne mennesker som udgangspunkt er i stand til at træffe deres egne valg. Men samtidig er vi nødt til at se virkeligheden i øjnene.

For der er også en anden side af billedet. En side, hvor alkohol ikke bare er et personligt valg, men en faktor, der skaber utryghed, svigt og i værste fald livslange ar hos børn. Alt for mange børn vokser op i hjem, hvor alkohol fylder for meget. Hvor det, der burde være trygt, i stedet bliver uforudsigeligt. Hvor omsorg bliver erstattet af fravær. Og hvor barndommen bliver præget af noget, som ingen børn burde opleve. Det kan vi ikke acceptere.

For os i Demokraatit er det helt grundlæggende, at børn altid skal komme først. Et barns ret til tryghed, omsorg og en stabil opvækst må aldrig blive sekundær i forhold til voksnes forbrug eller vaner. Alkohol må aldrig gå ud over børns trivsel. Aldrig.

Men vi skal passe på med at tro, at flere forbud i sig selv løser problemet. For det gør de ikke nødvendigvis. Hvis vi rammer for bredt, risikerer vi at skabe modstand og mistillid uden at hjælpe de børn, der har aller mest brug for det.

Vi mener, at balancen er afgørende. En god alkoholpolitik skal netop finde det punkt, hvor vi både respekterer den enkeltes frihed og samtidig beskytter de mest sårbare. Det kræver omtanke. Det kræver respekt for forskelligheder. Og det kræver, at vi ikke vælger de lette løsninger.

Vi skal blive langt bedre til at gribe ind tidligt, når børn lever i hjem med misbrug. Vi skal sikre, at hjælpen til familier er tilgængelig, målrettet og virker i praksis. Vi skal styrke behandlingsmulighederne for dem, der kæmper med afhængighed. Og vi skal turde stille krav om, at man tager imod hjælpen.

Vi skal som samfund være mere tydelige. Når alkohol fører til omsorgssvigt, vold eller utryghed i hjemmet, så er det ikke et privat anliggende. Så er det et fælles ansvar.

Demokraatit noterer, at Naalakkersuisut allerede er i gang med arbejdet med en ny, evidensbaseret alkoholpolitik. Det er positivt, og det er vigtigt, at dette arbejde bygger på viden om, hvad der faktisk virker og ikke blot på gode intentioner.

For os er det afgørende, at en kommende politik bliver målrettet. At den hjælper dér, hvor behovet er størst. At den ikke drukner i administration. Og at den ikke udvikler sig til en generel stramning, der rammer bredt uden at løse de konkrete problemer. Vi skal have en politik, der gør en reel forskel for børnene.

Afslutningsvis vil jeg sige dette: Det her handler ikke om at vælge mellem frihed og ansvar. Det handler om at insistere på begge dele. Frihed for den enkelte og ansvar for hinanden. Og først og fremmest ansvar for de børn, der ikke selv har en stemme.

Det var Demokraatits foreløbige input til debatten, som vi ser frem til at deltage i.